

Winklers op straatjes

In *Het Parool* van 18 november staat een ingezonden stuk van Guus Bakker, voorzitter van de ondernemersvereniging Amsterdam City. Bakker stelt dat de ondernemers van Amsterdam City (waaronder Heineken, Bijenkorf en Bonnetterie) blij zijn met de aanpak van de Wallen door de gemeente. Hij wil graag dat de jonge modeontwerpers die nu als kraakwacht fungeren in de deur de gemeente opgekochte panden er nog een jaar blijven zitten en ziet het gebied graag veranderen in 'een Negen straatjes met seks' zoals hij dat noemt, zowel voor hetero's als voor homo's.

Het verhaal van Bakker klinkt aardig en is goed verwoord. Van een voorzitter van een machtige lobby valt ook niet anders te verwachten. Als direct betrokkene, ik ben zelf bewoner en ondernemer in het Wallengebied (modewinkel Webers Holland op de Kloveniersburgwal), wil ik er toch graag wat kanttekeningen bij plaatsen.

In de eerste plaats gaat Bakker mee met de hetze die de Amsterdamse wethouder Lodewijk Asscher en voorzitter Els Iping van stadsdeel Centrum nu al een jaar voeren tegen de buurt. Het zou hier een pool des verderfs zijn met alleen maar criminele witwassers, vrouwenhandelaren, dronken Engelsen en ander louché geboefte.

Ik woon en werk hier al twintig jaar en heb de buurt alleen maar vooruit zien gaan. Criminaliteit moet bestreden worden, maar criminaliteitsbestrijding moet geen middel worden om bestemmingsplannen te veranderen en legale economische activiteiten de nek om te draaien, zodat eerlijke en hardwerkende mensen worden weggepest. De Wallen zijn een fijne buurt waar ik duizend keer liever woon dan in bijvoorbeeld Amsterdam-Zuid (waar trouwens veel criminelen blijken te wonen).

In de tweede plaats ben ik geen lid van een winkeliersvereniging (en zeker niet van Amsterdam City). Ik ken een aantal collega winkeliers

Een 'prostituee' wordt in processie symbolisch ten grave gedragen als onderdeel van een expositie.

FOTO EVERT ELZINGA/GPD

waarover hij het heeft. Er zitten in het Wallengebied een half dozijn hoogwaardige winkels met sexy/erotische mode en aanverwante artikelen, zowel voor hetero's en homo's. Winkels die er allemaal al meer dan tien jaar zitten en die geen enkel belang hebben bij plannen van de gemeente en/of Amsterdam City. De markt is specifiek en niet zo groot en hangt bovendien grotendeels samen met de rest van de huidige buurt economie.

In de derde plaats doet de gemeente aan concurrentievervalsing door modeontwerpers gratis atelier- en verkoopruimte aan te bieden, gratis etalagepoppen en gratis verlichting. Het klinkt misschien een beetje zielig, maar wij zijn der tien jaar geleden begonnen met geld geleend van onze families op de begane grond van mijn huis, waarvan ik de keuken naar de eerste verdieping heb verplaatst. Wij huren nu al jaren een atelier voor mijn compagnon modeontwerpster Désirée Webers, in de Koestraat voor 800 euro per maand, een redelijke prijs voor de binnenstad. Op de hoek van de Koestraat en de Oudezijds Voorburgwal, waar vroeger een bordeel zat met transseksuele prostituees die klanten van ons waren en altijd vriendelijk knikten als wij langs kwamen, zit nu een winkel die geen huur hoeft te betalen en kleren aanbiedt waar niemand hier in de buurt behoefte aan heeft.

Ik zou nog meer punten kunnen noemen. Waar het op neer komt is dat wethouder Asscher c.s. een proces op gang hebben gebracht waardoor de beroemdste buurt van Amsterdam 'aangeschoten wild' is geworden. Dat er nu 'aasgieren' als Guus Bakker met zijn Amsterdam City op af komen, viel te verwachten. We hebben hier in de buurt geen behoefte aan Negen straatjes. We hebben behoefte aan goed planbevel, ordehandhaving en controle op misstanden. Maar verder moeten politici en lobbyisten met hun handen van onze buurt afblijven.

Teun van Wely, Amsterdam

Parool 27-11-2008